

ΕΡΗΜΩΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ

Ερημωμένα χωριά, ξεροπόταμα σ' ένα
ανελέητο ξερό καλοκαίρι.

Βομβαρδισμένες εκκλησιές.
Ένας άσπρος άνεμος σφύριζε σαν τον
τρελό ψάλτη που τραγούδαγε άγρια
τροπάρια μες στο ντουφεκίδι

κι ο παπάς με τις μπότες του
σκοτωμένου αξιωματικού
σήκωνε τα ράσα του
και πηδούσε το φράχτη.

Στους τοίχους
ήταν σβησμένα τα συνθήματα.

Υπόκοφοι κανονιοβολισμοί στο βάθος,
χαμηλά στον ορίζοντα η σιγαλιά του
χαμένου πολέμου.
Ένα άλογο σκοτωμένο στην πλαγιά.

Είχε κολλήσει ο πάγος το παπούτσι
στην κάλτσα, την κάλτσα στο πόδι.

Θα ξανάρθουμε - είπαν.
Και δίχως πόδια θα ξανάρθουμε.

Τρίζαν οι αραποσιτιές
παράξενα σα να μας σκίζαν τα χαρτιά
με τα πατριωτικά τραγούδια μας
σα να μας σκίζαν τις σημαίες μας.

Δυο λιγνά σύγνεφα
κρέμονταν πάνω στο βουνό
σα δυο πλεξούδες σκόρδο
δίπλα σ' ένα τζάκι
σ' ένα βομβαρδισμένο σπίτι.

Να κρύψουμε τούτο το φως
μη μας το πάρουνε κι αυτό - πού
να το κρύψουμε; - είπε.

Ο άλλος κοιτούσε τα νύχια του.
Νύχτωνε.

Κατέβηκαν ξυστά, τοίχο τοίχο.
Σκύψαν πήραν τον ίσκιο τους
και κουκουλώθηκαν.
Χάθηκαν.

Μονάχα τα τσιγάρα τους μακριά
πότε πότε μια κόκκινη λάμψη.

Συντελεστές

Χατζηιωαννίδης Δημήτρης

Παρθένης Ιωάννης

Πίβας Μάριο

Καπούλης Νικόλαος

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης